

Martina Marečková HOSPODÁŘSKÉ NOVINY
Města chtějí zapojit veřejnost do plánování. Lidé budou společně s developery kreslit podobu nových čtvrtí

Pražský Institut plánování a rozvoje (IPR) začne na podzim školit městské části v tom, jak zapojit veřejnost do plánování developerských projektů. Takzvanou participaci si už některé radnice vyzkoušely a další chtějí vědět, jak na to. Z modelu komunikace mohou mít užitek všichni účastníci – občané, města i soukromí investoři.

„V drtivé většině převažuje touha městských částí zapojit veřejnost do plánovacího procesu,“ řekl Milan Brlík, vedoucí kanceláře participace na pražském IPR. Developéři, ale i radnice si svou vstřícností budují u občanů důvěru. Ti, kteří s veřejností nechtějí mluvit, si podle Brlíka zavírají dveře. „Do dvou let bychom chtěli, aby byla participace v Praze standardem a aby se dělala kvalitně,“ dodal Brlík.

První zkušenosti sbírá Skanska a Sekyra

Dosavadní zkušenosti se zapojením veřejnosti v tuzemsku ukazují, že lidé ve svém sousedství nechtějí výškové budovy a obávají se zvýšení automobilové dopravy. Typicky také očekávají, že developerské projekty přinesou do jejich čtvrti zeleň a parky.

Z developerských společností je v tomto ohledu v Praze nejaktivnější Skanska Reality. Tato firma v tuzemsku poprvé přizvala veřejnost do debaty o budoucí podobě zástavby osmihektarového území po bývalém cukrovaru v pražských Modřanech. Skanska Reality iniciovala setkání občanů nad dalším svým projektem – budoucí bytovou čtvrtí na čtyřech hektarech po Michelských pekárnách. V obou případech developer veřejné setkání koordinuje s příslušnou městskou částí. Podněty lidí architekti zpracovali do svých urbanistických studií. V Michli lidem investor příští měsíc představí pracovní varianty zástav-

by a ti je budou moct připomínkovat. Vyhovět všem je nemožné a investor nemusí všechny podněty vyslyšet. Oba projekty participace Skanska Reality stále běží.

Podobný postup vyzkoušel na vlastní kůži i developer Sekyra Group se svým projektem Smíchov City, který bude stát více než 12 miliard korun. V budoucí městské čtvrti, jež bude postupně vyrůstat na území bývalého Nákladového nádraží Praha-Smíchov, najde bydlení 3 300 obyvatel a vznikne v ní 9 000 pracovních míst. Zatímco Skanska Reality umožní lidem mluvit do projektů už na jejich začátku, Sekyra Group veřejnost přizvala, až když byla urbanistická studie hotová. Přesto je participace na projektu Smíchov City označována za unikátní. Svou velikostí (20 hektarů) má Smíchov City klíčový význam nejen pro městskou část Praha 5, ale i pro celou Prahu.

„Unikátní je to i v tom, že investor není v pozici moderátora té diskuse, ale jejím účastníkem a že se do participace zapojilo město a městská část,“ řekla Petra Kolínská, náměstkyně pražské primátorky pro územní rozvoj. Ta převzala nad procesem participace záštitu. Investořům se podle Kolínské debata s veřejností vyplatí, protože ubude odvolání.

Starosta Prahy 5 si pochvaluje, že díky diskusím s veřejností jej kvůli projektu Smíchov City nekontaktují znepokojení občané. „V následujících měsících a letech budeme v této spolupráci i v diskusích s veřejností pokračovat, aby i zbytek Smíchova získal příjemnou novou tvář,“ uvedl starosta Prahy 5 Pavel Richter.

Zapojilo se na 1 300 lidí

Participace na projektu Smíchov City měla několik úrovní – od pilotní ankety přes výstavy modelu projektu, komentované vycházky územím, on-line dotazník, sociologické šetření až po plánovací setkání se širokou veřejností. Aktivně se do ní zapojilo více než 1 300 lidí. Kromě široké veřejnosti pozvala radnice Prahy 5 také 15 zástupců ob-

čanských sdružení a iniciativ, ti mohli sdělit své podněty k projektu Smíchov City samostatně.

Koordinátorku participace platí Praha 5, Sekyra Group zaplatila výdaje spojené se sociologickým průzkumem a další vedlejší náklady. „Průzkum ale objednával a kontrolu nad tím, na co se budou lidé ptát, měl IPR,“ řekla Kolínská.

Šetření ukázalo, že nejvíce se lidé v souvislosti s výstavbou nové čtvrti obávají zhoršení dopravní situace na Smíchově, především automobilové. Ale také zvýšení cen nájmu a nemovitostí. Bydlení v nové čtvrti by mělo být dostupné i pro střední vrstvu, nejen pro bohaté. Zazněly i názory, že část bytů by mělo vlastnit město a pronajímat je například jako startovací.

Lidé si řekli, jak by měly vypadat veřejné prostory – především dva parky a bulvár, který propojí budoucí čtvrt' s náměstím Na Knížecí. Občané si také určili, které služby by v nové čtvrti uvítali nejvíce. Jejich podněty investor do projektu zapracuje.

Developer také i na základě podnětů lidí snížil výšku plánovaných domů o jedno až dvě patra. „Cítili jsme, že by měly domy navazovat na stávající zástavbu, a chceme, aby měl projekt podporu města a lidí,“ řekl Leoš Anderle, výkonný ředitel Sekyra Group. Firma tak podle něj přišla o 10 až 20 procent bytových a komerčních ploch.

Z úst zastupitelů Prahy 5 zase zaznělo, že na Smíchově chybějí důstojné prostory pro kulturu a Na Knížecí by mohla být dominanta v podobě veřejné budovy pro kulturu.

Dnešní území bývalého nákladového nádraží Smíchov dnes slouží hlavně jako odstaviště vagonů a pro skladování. Lidé vnímají pozitivně, že se oblast zkulturní. Sekyra Group aktuálně připravuje první etapu zástavby – bytový blok a kancelářskou budovu. Na tyto první dva bloky plánuje Sekyra Group požádat o územ-

ní rozhodnutí letos na podzim. Stavba by mohla v optimistickém scénáři začít už příští rok, realističtější je ale až rok 2019. Nová čtvrť by podle představ občanů měla být zelená ve všech směrech – nejen novými parky, ale i konstrukcí staveb a infrastrukturou. Budovy by měly být v úsporném pasivním energetickém standardu, zvýhodněny by měly být ekologické způsoby mobility – vedle kol třeba elektromobily.

Další etapy Smíchov City ještě nebyly detailněji naplánovány, a veřejnost by se tedy mohla zapojit do jejich plánování ve více ohledech. Sekyra Group navíc plánuje zapojit veřejnost i do svého dalšího projektu nové pražské čtvrti na Rohanském ostrově.

[MAREČKOVÁ, Martina. Lidé kreslí podobu nových čtvrtí spolu s developery. In: *Hospodářské noviny*, 23. 8. 2017, s. 18, © Economía, a. s. 1996–2017, ISSN 1213-7693]

Kateřina Menzelová LIDOVÉ NOVINY
Vize města musí být nadějně pevně
vložit logo Lidových novin

Rozhovor s bývalým hlavním architektem Prahy Ivo Obersteinem.

Co považujete za nutnou podmínku rozvoje Prahy?

Praha je klenot ve světovém měřítku, a aby se mohla rozvíjet, jsou třeba vize. Zmíním Nuselský most. Už na konci 20. let 20. století se říkalo, že se musí postavit. To však nastalo až o mnoho let později. Je to příklad, že něco může trvat dlouho. Staly se různé události, války, krize, ale vize založené na skutečné potřebě rozvoje města přetrvávají. Pankrác a další části Prahy se díky Nuselskému mostu přimkly blíže k centru. Vize vývoje města musejí představovat něco nadějně pevného a zásadně dobré a moudré by měly přežít řadu nepředvídaných událostí i vlád. Neměly by se například měnit každé čtyři roky.

K takovým dlouhodobým vizím patří vybudování vnějšího a vnitřního okruhu, které stále nejsou dokončeny. Nedávno byla zprovozněna část vnitřního okruhu, již tvoří tunelový komplex Blanka. V době výstavby byl hodně kritizován. Je pro Prahu přínosem?

Stavba stála mnohem více, než se na počátku předpokládalo, dodavatelské firmy se nedokázaly domluvit, a ke všemu ty „promokavé kabely“. To se ale občas ve světě děje. A bolí to. Dnes je Blanka hodnocena velmi pozitivně a trochu se zapomíná, že byla o deset či více miliard dražší. Já ji také chválím. Díky ní se významně zrychlila doprava a velká část města se dopravně zklidnila, snížily se emise. Jako bývalý hlavní architekt jsem už na začátku 90. let zdůrazňoval, že se má nejdříve dobudovat vnější okruh, pak teprve vnitřní. Protože když tomu tak nebude, povede tranzitní doprava pořád přes Prahu. A to se teď děje. Tranzitní doprava je vedena částí dálnice D0, tedy vnějším okruhem, pak se ale na severním konci této části snaží napojit na nedávno dokončenou část městského okruhu, tunelový komplex Blanka, a zatěžuje Vítězné náměstí v Praze 6 a všechny ulice, odkud se do Blanky vjíždí a kam se vyjíždí.

Souhlasíte s nedávným rozhodnutím vedení Prahy vypracovat studii povrchové varianty vnitřního okruhu mezi Pelc-Tyrolkou a Štěrboholy? Dosud se počítalo, že chybějící část okruhu povede přes Balabenku tunely.

Jsem z toho smutný. Pokračování projektu vnitřního okruhu, jak se ve vizích předpokládalo, má mít vlastní trasu a dva tunely. Projekt již byl projednán a prošel procesem EIA. To nějakou dobu trvalo. Teď se hovoří o jiné variantě. Trasa by měla mít kratší tunely, větší část by měla vést jen po upravených současných komunikacích a měla by být levnější. Možná. Tato nová varianta se bude srovnávat s původní. To se ale mělo dělat před procesem EIA. Takový postup není správný. Navíc jsem přesvědčen, že je třeba šetřit povrch země, nad nímž je obloha. Je lepší, zůstane-li rychlá, kapacitní doprava v podzemí. Nelze nevyužívat, co umíme. Jsou tu skvělí stavaři a inženýři, kteří se umějí vypořádat s geologií a s vodou v podzemí. Využijme jejich zkušeností a chraňme městskou plochu na zemi, na níž můžeme změnit zatížené dopravní kanály na městské třídy se zklidněnou dopravou, lemované alejemi stromů a cyklostezkami.

S nevyřešenou dopravou souvisí i další problém – parkování. Do Prahy denně dojíždí mnoho lidí za prací, nemají ale kde zaparkovat. Jak se díváte na zavedení parkovacích zón?

Když jsme projektovali Jihozápadní Město, tedy sídliště Stodůlky, Nové Butovice a Lužiny, mysleli jsme zejména na vize, jak a kde rozvinout základní myšlenku urbanistické koncepce mého vítězného soutěžního návrhu z roku 1968, a to rychlodráhového města. Trasa metra je funkční osou obytných čtvrtí, stanice jsou cílem především pěších, pěší cesty zde začínají či končí. Kolem stanic jsou centra obchodu, kultury a služeb. Automobilová doprava je v těchto místech zklidněná. Hlavní dopravní tepny jsou vedeny po obvodu a tam, kde se dostávají do blízkosti stanic metra, mají být vybudována kapacitní záchytná parkoviště systému „zaparkuj a jeď metrem“. Návrhy se podařilo uskutečnit v okleštěné podobě, a to na konečné ve Zličíně a u centra v Nových Butovicích. Jsou to parkoviště malá, jen na povrchu a stále obsazená. Původně byly navrženy čtyř až pětipodlažní parkovací domy. Se zavedením modrých zón se Stodůlky, Lužiny a Nové Butovice staly útočištěm aut dojíždějících. Parkoviště, jež mají sloužit potřebám místních obyvatel těchto sídlišť, jsou přeplněná a každý den ráno se o ně bojuje.

Souhlasíte tedy s názorem, že nakreslením modrých zón se začal řešit problém s parkováním od konce?

To je pravda. Nevím, zda vydržely plánované rezervy pozemků na stavbu parkovišť. Dnes se budou těžko hledat vhodné pozemky. Vybudovat dostatek záchytných parkovišť je správným řešením. Cesty do centra města se mají řešit hromadnou dopravou. Ta pražská na tom není ve srovnání s jinými evropskými městy vůbec špatně. Nemáme si na co stěžovat. Problémem Prahy je mnoho aut. Má jich na obyvatele více než Vídeň. Mám v New Yorku kamaráda architekta, který žije na Manhattanu. Nemá auto. Konstatoval, že na Manhattanu je nepraktické. Zaparkování auta v cíli je dražší než jízda k cíli taxíkem. Pojištění auta i nájem garážovacího místa jsou v New Yorku drahé.

Potřebuje Praha další trasu metra?

Určitě ano! Mám však dojem, že se příprava nové trasy metra D zdrhává. Držím palce, aby se ty již obecně všechny známé těžké začátky, například problémy s výkupy pozemků, podařilo co nejdříve překonat. Čím dříve se vykoupí pozemky, tím dříve se může začít s kvalitním projektem. Zažil jsem polovinu 60. let, kdy se říkalo, že se Praha nemá rozvíjet nad milion obyvatel a že jí budou stačit tramvaje. Parta mladých architektů, do níž jsem patřil, tvrdila, že je to divné, a poukazovala na to, že všude na světě se ve velkých městech staví metro. Později se názor na tramvaje přehodnotil a zvítězila varianta výstavby metra. Jsem přesvědčen, že pro Prahu je to dobře. A velmi dobré je, že jsme nezavrhlí tramvaje ani autobusy. Věřím, že za čas bude automobilová doprava do centra Prahy a přes ně výjimečná.

Opět se diskutuje, zda do Prahy patří mrakodrapy. Jste jejich zastáncem?

Někde jsem četl, že architektura vytváří naději. Současná špičková architektura může vytvářet naději, když bude uctívá k prostředí historického jádra. Praha leží v nádherném terénu, lze se na ni dívat z kopců dolů do údolí Vltavy. Ve svém magickém velkém oblouku je Vltava obklopena nádhernou urbanistickou kompozicí historicky plánovanou i rostlou, naplněnou skladbou architektonicky jedinečných historických staveb. Je možné, že by někoho napadlo stavět zde mezi desítkami kostelních věží mrakodrapy? To by byl hřích, hrubá chyba. V centru Prahy nelze stavět žádné výškové budovy.

A na Pankráci?

Pankrácká pláň je něco trochu jiného. I když Nuselský most dopravně zkrátil vzdálenost k centru, stavby včetně několika pankráckých mrakodrapů se jeví v panoramatických pohledech ve vztahu k centru opodál a bývají vzdáleností a pražským ovzduším většinou zamže-

né, v oparu. Přiznávám, že mně tam nevadí. Donedávna soubor výškových staveb měl divné mezery mezi domy, říkalo se, že působí jako vykotlané zuby. Zdá se, že se v současné době mezery zacelují. Také se říká, že mrakodrapy na Pankrácké pláni připomínají malý pražský Manhattan nebo pařížskou La Défense. Myslím, že se žádná hrubá chyba nestala. Je ale třeba odborně a moudře připravovat místa i oblasti, kde by mohly či naopak nemohly vyrůst další výškové stavby v Praze. Tlaky, aby jich bylo více, určitě budou.

Dovedete si představit mrakodrapy i na dalších místech Prahy?

Jako hlavní architekt Prahy jsem měl jednu přetěžkou úlohu. Z Německa přijel Čechoněmec, který s sebou v jedné bedně přivezl projekt, ve druhé obrovský model mrakodrapu vysokého 240 metrů, který chtěl postavit uprostřed Vítězného náměstí v Praze 6! Tehdy to byla velká starost nejen moje, ale i celého tehdejšího Útvaru hlavního architekta, jak to zastavit. Tlak od zahraničních investorů i od některých našich politiků byl velký. V Paříži se mnohem dřív dělo něco podobného. Proběhla soutěž na zástavbu tržnice Les Halles v historickém centru. Zvítězil návrh postavit na pozemku zbourané obrovské tržnice skupinu mrakodrapů.

Ty tam ale nestojí.

Nakonec se proti postavila pařížská veřejnost i tehdejší francouzský prezident Giscard d'Estaing. Investorům, kteří chtěli stavět v centru Paříže mrakodrapy, byly nabídnuty pozemky na severozápadním okraji města. Tehdy už existovaly vize rozvoje Paříže a pařížské aglomerace. Podle těchto vizí bylo uvažováno velké centrum na křižovatce nové linky pařížského metra a expresního regionálního metra. A tak se stalo, že se tam začalo na počátku 60. let 20. století stavět. Nejprve velkorysá technická infrastruktura a pak první monumentální mrakodrapy. Nyní je zde jedno z nej-

větších administrativně obchodních a kulturních center světa La Défense, které se nadále rozvíjí.

Paříž je příkladem města, které umí skloubit historické s novým. Dokážeme to také?

Zažil jsem přípravu i budování Tančícího domu, který měl výjimečné štěstí na kultivovaného manažera, nizozemského investora Pavla Kocha, jenž přivedl do Prahy Franka Gehryho. Na začátku projektu jsem se setkal se světově uznávaným americkým architektem Frankem Gehrym na Petříně, v restauraci na Nebozízku. Gehry měl dům navrhovat. Navečer jsme se spolu dívali na otevřenou terasu dolů na Prahu a slavný Gehry tehdy s velkou pokorou řekl: „Sem mám něco projektovat, do tohoto nádherného města?“ Nabyl jsem dojmu, že Frank Gehry bude k projektu přistupovat s velkým respektem a úctou. Když se připravoval a později stavěl Tančící dům, byla výjimečná tvůrčí doba. Ne všichni budovu přijímali, bylo to tak padesát na padesát. Největším přínosem ale bylo, že se začalo o architekturu mluvit. Doba byla natolik příznivá, že lidé, kteří architekturu nestudovali, se o ni začali zajímat. I nyní, téměř po 25 letech, tato budova patří mezi nejnavštěvovanější místa v Praze. Snad je to dostačující odpověď na velmi těžkou otázku.

Ivo Oberstein absolvoval v roce 1959 Fakultu architektury a pozemního stavitelství ČVUT. Na povinnou umístěnku nastoupil do Krajského projektového ústavu v Karlových Varech. Poté působil v ateliéru Jiřího Novotného v Útvaru hlavního architekta hlavního města Prahy, kde pracoval na urbanistických problémech Prahy. V srpnu 1968 zvítězil v anonymní soutěži na projekt Jihozápadního města v Praze. V roce 1976 založil Atelier 7, který vedl do roku 1990, kdy se stal hlavním architektem hl. m. Prahy. Po zrušení této funkce v roce 1994 nastoupil na Fakultu architektury ČVUT.

[MENZELOVÁ, Kateřina. Vize města musí být nadějně pevné. In: *Lidové noviny*, 5. 8. 2017, s. 13 © MAFRA, a. s. 2016, ISSN 0862-5921]

MMR zpřehlednilo Zásady urbánní politiky

Ministerstvo pro místní rozvoj zpracovalo aktualizaci Zásad urbánní politiky. Důvodem bylo promítnutí posledního vývoje a trendů v rozvoji měst, včetně mezinárodního kontextu. Cílem tedy nebylo původní dokument výrazně změnit, ale spíše zpřehlednit a v relevantních částech zkrátit.

„Platnost aktualizovaných zásad urbánní politiky je do roku 2023, kdy se předpokládá další aktualizace a to zejména v návaznosti na ukončení čerpání finančních prostředků v rámci současného programového období EU. Zásady urbánní politiky jsou otevřeným dokumentem, který je souhrnem doporučení pro rozvoj měst v České republice,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová.

Cílem je sjednotit přístupy všech úrovní veřejné správy k rozvoji měst. Jedná se o rámcový dokument urbánní politiky státu, která má průřezový a interdisciplinární charakter. Na jejím vytváření a realizaci se společně a koordinovaně podílejí jednotlivé dílčí politiky, přičemž regionální politika a územní plánování představují pro tuto koordinaci věcný a územní rámec.

Dokument zároveň slouží jako podklad pro připravovanou Strategii regionálního rozvoje ČR 2020+, která bude obsahovat detailní popis její implementace.

Aktualizované Zásady urbánní politiky jsou k dispozici na stránkách ministerstva.

[Tisková zpráva MMR ze dne 25. 7. 2017. Dostupné z: <http://mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2017/MMR-zprehlednilo-Zasady-urbanni-politiky>]

Ministryně Šlechtová: Další rozvoj měst? Nutná reforma programu OSN pro lidská sídla!

Dne 7. září 2017 skončilo v New Yorku dvoudenní zvláštní zasedání části Valného shromáždění OSN, jehož tématem byla spolupráce při naplňování závazků obsažených v „Nové agendě pro města“, schválené všemi členskými státy OSN v říjnu 2016. Podkladem pro jednání byla zpráva obsahující jak hodnocení dosavadního fungování Programu OSN pro lidská sídla (UN-Habitat), tak doporučení pro nezbytné zvýšení efektivity a transparentnosti tohoto tematického programu. Delegaci České republiky vedla ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová, jejíž pracovní program zahrnoval také řadu bilaterálních jednání – např. s ekvádorskou ministryní pro rozvoj měst a bydlení Mariou Alejandrou Vicuña a s první náměstkyní generálního tajemníka OSN Aminou Mohammed.

„Bude především nezbytné získat zpět důvěru členských států OSN prokazatelným zvýšením efektivity řízení tohoto důležitého programu OSN,“ uvedla ministryně Karla Šlechtová a doplnila, že *„reforma fungování UN-Habitat je klíčovým předpokladem pro zlepšení finančního řízení programu, založeného na příspěvcích členských států OSN. Jedině tak mohou být realizovány dobře připravené projekty zaměřené na zlepšení životních podmínek občanů v různých zemích“*.

Ještě v tomto roce se proto bude v OSN diskutovat o vytvoření pozice „městského zmocněnce“ (Urban Champion), vzniku nového koordinačního mechanismu UN-Urban a Strategické rady (Policy Board). Jejich cílem má být pomoc naplňovat roli UN-Habitat obzvláště vzhledem k cílům udržitelného rozvoje měst, včetně snahy o inkluzi v městském rozvoji, omezování neregulovaného rozvoje měst i důraz na životní prostředí. Nové prvky fungování programu mají podpořit koordinaci mezi členskými státy OSN a sloužit jako poradní orgány při rozvoji měst. Dalším návrhem je uznávání výstupů Světového fóra měst, které by měly být nově začleňovány do strategického programu i rozpočtu programu UN-Habitat.

S ekvádorskou ministryní Mariíou Alejandrou Vicuña diskutovala ministryně Šlechtová zejména o obsahu hodnotící zprávy, která obsahuje i řadu kritických zjištění k dosavadnímu fungování programu UN-Habitat. Obě ministryně se shodly, že zůstávají nezodpovězené otázky, které bude nutné dále diskutovat před tím, než členské státy OSN rozhodnou o konkrétních reformních opatřeních nutných pro zlepšení fungování programu UN-Habitat i jeho manažerského řízení. Obsahem jednání ministryně Šlechtové s první náměstkyní generálního tajemníka OSN Aminou Mohammed byl reformní rámec OSN, v němž bude zvýšení efektivity fungování programu UN-Habitat probíhat. Amina Mohammed ocenila aktivity České republiky v oblasti rozvoje měst na mezinárodní úrovni a informovala o připravovaných krocích spojených s chystanou reformou řízení OSN i jeho jednotlivých programů. S ministryní Šlechtovou se shodly na širším vnímání implementace „Nové agendy pro města“ jako součásti závazků členských států obsažených v cílech udržitelného rozvoje, na nichž se státy OSN shodly před dvěma roky na summitu OSN.

[Tisková zpráva MMR ze dne 7. 9. 2017. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2017/Ministryne-Slechtova-Dalsi-rozvoj-mest-Nutna-reforma-Programu-OSN-pr>]

Hranice 2 000 projektů IROP v realizaci je překonána

V měsíci srpnu byla překonána hranice 2 000 projektů Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) v realizaci a dalším nově schvalovaným je postupně vydáváno rozhodnutí o poskytnutí dotace. V IROP bylo již vyhlášeno 76 výzev v celkové hodnotě 111,5 mld. korun, což představuje 87 procent alokace programu. Ke konci srpna 2017 se podařilo kladně vyhodnotit 2 596 žádostí o podporu v celkové částce přesahující 44 miliard korun.

„Velká většina plánovaných výzev Integrovaného regionálního operačního programu byla již vyhlášena. Nyní se soustředíme na vyhodnocení projektových žádostí a plynulou realizaci projektů. U 16 výzev probíhá hodnocení“

a 21 výzev již bylo dohodneno. 39 výzev je právě otevřeno, lze tedy předkládat například žádosti na zateplování bytových domů, pořízení informačních systémů, rekonstrukci silnic II. a III. třídy, zlepšení podmínek pro cyklo dopravu, přestupní terminály nebo polyfunkční komunitní centra“, říká ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. „Speciálním typem výzev jsou pak integrované výzvy, které se zaměřují a témat sledují strukturu výzev IROP. Jedná se tak například o infrastrukturu vzdělávání, kulturní dědictví, udržitelnou dopravu, silnice II. a III. třídy a další,“ dodává ministryně.

IROP jakožto multitematický operační program pokrývá 11 témat, z čehož plyne velmi široká škála podporovaných projektů. Jedná se o malé projekty v řádech statisíců, ale i velké investiční počiny v řádech stamilionů. Z oblastí podpory IROP to jsou například silnice II. a III. třídy a jejich rekonstrukce. Postupně obyvatelé naší země zaznamenávají obnovu a rekonstrukce základních a středních škol, nemocnic nebo kulturních památek či nová vozidla pro veřejnou dopravu nebo přestupní terminály. A to vše díky podpoře z IROP,

jehož cílem je zlepšení kvality života obyvatel ve všech regionech.

[Tisková zpráva MMR ze dne 24. 8. 2017. Dostupné z: <http://mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2017/V-IROP-se-jiz-uz-uspesne-realizuje-pres-2-000-projektu,-stovky-dalsich-ce>]

Evropské fórum měst: Jaká bude budoucnost rozvoje měst?

Zástupci 56 států Evropské hospodářské komise OSN spolu se zástupci významných mezinárodních i českých institucí se sejdou v Praze, aby sdíleli své zkušenosti, diskutovali o perspektivách rozvoje měst i o možnosti vzájemné spolupráce.

Mezinárodní konference je pořádána v pátek 13. října Ministerstvem pro místní rozvoj ve spolupráci s OSN a Fakultou architektury ČVUT. O den dříve se uskuteční související workshop Sídlíště, jak dál? Konference je řazena do tří tematických bloků, ve kterých po úvodních vystoupeních proběhne panelová diskuse. Jednotlivé bloky jsou zaměřené na následující oblasti:

1. Efektivní implementace městských agend OSN a EU.
2. Strategická role měst a obcí v městském rozvoji a v bydlení.
3. Strategický přístup, zdroje a nástroje pro budoucí územní a městský rozvoj / Politika soudržnosti EU.

Úvodní slovo na konferenci pronese ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Pro obě akce je zajištěno tlumočení do češtiny a angličtiny.

Na konferenci i workshop je nutné předchozí registrace na adrese www.mmr.cz/EUF.

[Tisková zpráva MMR ze dne 1. 9. 2017. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2017/Evropske-forum-mest-jaka-bude-budoucnost-rozvoje-mest>]

Výběr z publikací

VONDRÁČKOVÁ, Simona (eds.)
Veřejný prostor a veřejná prostranství

Almanach Katedry urbanismu a územního plánování

[1 vyd. České vysoké učení technické v Praze, Praha : 2016, 143 s. ISBN 978-80-01-06078-0]

Kniha nabízí několik pohledů a představuje řadu možností přístupu k veřejnému prostoru, ke vzhledu a stavu

veřejných prostranství a k plánování jejich regenerace, rekonstrukce, revitalizace či transformace.

Na závěr kniha probírá legislativní otázky, zejména možnosti řešení veřejných prostranství v územním plánování. Představuje možné analýzy území napomáhající ke zkvalitnění či vymezení veřejných prostranství a příklady z praxe.